तस्मा इमं शापमदादसाधुरयं दुरात्माकृतबुद्धिरस्य ।
विप्रावमन्ता विशतां तमिस्रं यथा गजः स्तब्धमतिः स एव ॥ १० ॥

एवं शप्त्वा गतो ऽगस्त्यो भगवान् नृप सानुगः ।
इन्द्रद्युम्नो ऽपि राजर्षिर्दिष्टं तदुपधारयन् ॥ ११ ॥
आपन्नः कौञ्जरीं योनिमात्मस्मृतिविनाशिनीं ।
हर्यर्चनानुभावेन यद्गजत्वे ऽप्यनुस्मृतिः ॥ १२ ॥

एवं विमोच्य गजयूथपमब्जनाभस्तेनापि पार्षदतां गमितेन युक्तः ।
गन्धर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमानकर्माद्भुतं स्वभवनं गरुडासनो ऽगात् ॥ १३ ॥
एतन्महाराज तवेरितो मया कृष्णानुभावो गजराजमोक्षणं ।
स्वर्ग्यं यशस्यं कलिकल्मषापहं दुःस्वप्ननाशं कुरुवर्य शृण्वतां ॥ १४ ॥

यद्यानुकीर्तयत्येतच्छ्रेयस्कामा द्विजातयः ।
शुचयः प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्तये ॥ १५ ॥
इदमाह हरिः प्रीतो गजेन्द्रं कुरुसत्तम ।
शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो विभुः ॥ १६ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ ये मां त्वां च सरश्चेदं गिरिकन्दरकाननं ।
वेत्रकीचकवेणूनां गुल्मानि सुरपादपान् ॥ १७ ॥
शृङ्गाणीमानि धिष्ण्यानि ब्रह्मणो मे शिवस्य च ।
क्षीरोदं मे प्रियं धाम श्वेतद्वीपं च भास्वरं ॥ १८ ॥
श्रीवत्सं कौस्तुभं मालां गदां कौमोदकीं मम ।
सुदर्शनं पाञ्चजन्यं सुपर्णं पतगेश्वरं ॥ १९ ॥
शेषं च मत्कलां सूक्ष्मां श्रियं देवीं मदाश्रयां ।
ब्रह्माणं नारदमृषिं भवं प्रह्लादमेव च ॥ २० ॥